

Βλέποντάς την να παίρνει τη ζωή της στα χέρια της, στο φουαγιέ της ΕΜΣ

---

parallaximag.gr/agenda-parallaxi/theatro-agenda/vlepontas-tin-na-pairnei-ti-zoi-tis-sta-cheria-tis-sto-foyagie-tis-ems

Το έργο του **Βασίλη Κατσικονούρη** «Πήρε τη ζωή της στα χέρια της» επέλεξε αυτή την περίοδο το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος να παρουσιάσει στο Φουαγιέ του Θεάτρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών σε σκηνοθεσία της Φρόσως Λύτρα στη δεύτερη σκηνοθετική συνεργασία της με τον μεγάλο θεατρικό φορέα της Θεσσαλονίκης (Η πρώτη ήταν τον Ιούλιο του 2023, με την ανατρεπτική μεταφορά του «ΟΝΕΙΡΟ... του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ», μπροστά στο Παλατάκι).

Σύμφωνα με τον συγγραφέα «Το έργο παρουσιάζει τρεις περιπτώσεις ανθρώπων: ένας ψυχοθεραπευτής ως εκπρόσωπος της Επιστήμης, ένας θεατρικός συγγραφέας ως εκπρόσωπος της Τέχνης και, τέλος, μια διαφημίστρια ως εκπρόσωπος της Επικοινωνίας. Και οι τρεις είναι διαχειριστές του λόγου και της εικόνας, διανοούμενοι και επιτυχημένοι. Απέναντί τους, ένας μοναχικός άνθρωπος, η Φωτεινή, που δεν ξέρει να διαχειρίζεται τίποτα, εκτός ίσως από τη φαντασία και τις αναμνήσεις της».

Στην παράσταση που ξεκίνησε στη Θεσσαλονίκη το περασμένο Σάββατο, το εξαιρετικό σκηνικό της παράστασης, το υπέροχα «ντυμένο» φουαγιέ της ΕΜΣ γεμάτο χρώματα (έμπνευση της Λύτρα και της Δανάη Πανά), τονίζει την άχρωμη ζωή αυτών των ανθρώπων που παράλληλα ή μπλέκοντας ο ένας τη ζωή του μέσα στη ζωή του άλλου ακολουθούν τη μοίρα τους ή μια ιστορία θεάτρου που εκτυλίσσεται μέσα στο θέατρο και για το θέατρο.

Η τακτική αυτή που δείχνει πώς φτιάχνεται το θέατρο, ως ροή μίας θεατρικής παράστασης, ασφαλώς δεν είναι καινούρια και σε κάποιες περιπτώσεις έχει λειτουργήσει και αρνητικά για τον θεατή, ωστόσο σε αυτή την παράσταση της Λύτρα, ο θεατής ακολουθεί αβίαστα την εξέλιξη – σε αυτό συμβάλει νομίζω και η σκηνοθετική παρέμβαση της όσο και η μαεστρία του Κατσικονούρη – και την σταδιακή μετάπτωση των συμπεριφορών και των συναισθημάτων, μέσα από διαλόγους και νοήματα που νιώθει ο θεατής πως πρόκειται για μία νοητή γραμμή που ανεβάζει ένταση όσο περνάει η ώρα.

Στο έργο ανιχνεύεται ένα τρίγωνο που προσφέρει το περίγραμμα και τους αρμούς της δράσης. Στις πλευρές του αναπτύσσονται τρεις διαφορετικοί λόγοι: της ψυχανάλυσης, της δραματουργίας και της επικοινωνίας (ο τελευταίος εκπροσωπείται εδώ από την Βέρα, μία ex-*chre* της διαφήμισης που ενσαρκώνει η Άννα Ευθυμίου). Στο νοητό κέντρο του τριγώνου τίθεται μια απλή και ευαίσθητη ύπαρξη, η Φωτεινή (**Φαίη Κοκκινοπούλου**) η οποία δείχνει να εγκλωβίζεται ανάμεσα στους αρμούς των τριών λόγων: του υπερεγώ (τα “πρέπει” που περιστέλλουν και περιχαράκωνουν την ατομική συμπεριφορά), του μυθοπλαστικού λόγου που αναπαράγει τις καθημερινές σχέσεις (και άρα αυτοαναιρείται ως μυθοπλασία) και της ρητορικής του εμπορευματικού λόγου.

Πότε προδίνεσαι και πότε παραιτείσαι; Πότε το προσωπικό έχει δικαίωμα κάποιος να το χρησιμοποιήσει και να το κάνει δημόσιο; Πότε η επιτυχία εκμεταλλεύεται την αποτυχία κάποιου ανθρώπου για να πάρει όνομα; Πότε η αγάπη υπάρχει και πότε μπορεί να σκοτώσει; Πότε το χρώμα γίνεται γκιζο; Πότε η Φωτεινή θα πάρει τη ζωή της στα χέρια της;

Ερωτήματα που μοιραία έρχονται στο νου του θεατή την ώρα της παράστασης. Ερωτήματα που γεννιούνται από τους διαλόγους του έργου και την υπόγεια μαγεία ενός έργου που έρχεται να μιλήσει για τα πιο προσωπικά τραύματα των ανθρώπων, κάτι που ο Κατσικονούρης έχει κάνει άλλωστε και στα προηγούμενα έργα του «Γάλα» και «Αγνοούμενοι», αλλά και σε άλλα του, βάζοντας στο κέντρο τον άνθρωπο, τις ελπίδες του, τις καταστροφές του και τους λυγμούς του.

Μια τρελή... τρελή... τραγωδία για τη δύναμη της εικόνας, το «φαίνεσθαι» και το «είναι», τα παιχνίδια της φαντασίας, την αλήθεια και το ψέμα, αναφέρει το δελτίο τύπου για την παράσταση που παρουσιάζεται στο Φουαγιέ της ΕΜΣ.

Ένας ψυχολόγος, μία ασθενής και ερωτευμένη μαζί του, η ξαδέρφη της και ο σύζυγος της μπλέκουν τις ζωές τους και συμφωνούν όλοι μαζί πως η ζωή δεν είναι ποτέ έτσι όπως φαίνεται. Για κανέναν. Αφήνοντας στον θεατή στο τέλος, να αναρωτηθεί και, ίσως, να απαντήσει ο ίδιος σε βασικά ερωτήματα.

Ο χώρος του Φουαγιέ, θα έλεγα βέβαια πως δεν είναι και ιδανικός για μία τέτοια δουλειά ή ίσως να μη φτιάχτηκε απόλυτα για τις προδιαγραφές του αυτή η παράσταση. Επειδή έτυχε να κάθω στις πλαϊνές θέσεις του χώρου, έχω την ένσταση πως όλο το έργο φτιάχτηκε για να παρουσιαστεί αποκλειστικά στους θεατές του κεντρικού τμήματος, σημειώνοντας πως στη διάρκεια του έργου, είδα τις πλάτες των ηθοποιών σχεδόν στη μισή διάρκεια. Κι αυτό μπορεί να μην επηρεάζει απόλυτα το αποτέλεσμα, ωστόσο θα μπορούσε να είναι πιο συμπεριληπτικό εφόσον υπάρχουν θέσεις αριστερά και δεξιά της «σκηνής».

Οι ηθοποιοί της Λύτρα στο «Πήρε τη ζωή της στα χέρια της», γνωστοί όλοι τους από προηγούμενες δουλειές, υπηρετούν εξαιρετικά τον ρόλο τους, δίνοντας βάθος και προσωπικότητα στους ήρωες τους, με πρώτη την Φαίη Κοκκινοπούλου που γίνεται μία εξαιρετική Φωτεινή, καταφέρνοντας να περάσει στο κοινό την ευαισθησία της και τον εύθραυστο ψυχισμό της. Από την άλλη, ο **Νίκος Τσολερίδης** ως Κάρολος, ακροβατώντας ανάμεσα στην ευθύνη και στην προσωπική ανέλιξη υπηρετεί τον ρόλο του με ικανότητα, γνωστός ηθοποιός άλλωστε για τη συνέπεια του και το πόσο καλός είναι όταν οι ρόλοι που αναλαμβάνει έχουν βάθος. Επίσης, τόσο η Άννα Ευθυμίου, όσο και ο έμπειρος Δημήτρης Σιακάρας ως θεατρικός συγγραφέας δημιουργούν ένα σύμπαν γύρω από την ηρωίδα του Κατσικονούρη, άλλες φορές με χιούμορ και άλλες με ειρωνεία και θλίψη, εναλλάσσοντας τα συναισθήματα των θεατών κάθε λίγα λεπτά. Καταφέρνοντας στο τέλος να τους ξέρεις όλους καλά. Πολύ καλά. Να σου έχουν συστηθεί και να τους γνωρίζεις πια. Μισή ευθύνη σε αυτό στο κείμενο και άλλη μισή στους ερμηνευτές του.

Και η σκηνοθεσία του. Άλλοτε λιτή και άλλοτε ουσιαστική και περιπαικτική, που μέσα από την υπερβολή κάποιες φορές, αναδεικνύει την απλότητα του συναισθήματος ως αντίθεση. Όπως ακριβώς είναι και η ζωή. Δε θα ξεχάσω τις σκιές στο ταβάνι, που έπαιζαν μαζί με τις κινήσεις των χεριών της πρωταγωνίστριας. Παιχνίδι με τα φώτα ή παιχνίδι με τα μάτια των θεατών. Όλα θέατρο είναι και όλα παιχνίδι.

Όπως και να έχει, εδώ το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, σε αυτόν τον χώρο “τσέπη” συνεχίζει να παρουσιάζει παραστάσεις με ενδιαφέρον και ανθρωποκεντρικές κι αυτό έχει πλέον κάθε φορά μία περιέργεια και ένα ενδιαφέρον. Το “Πήρε τη ζωή της στα χέρια της” είναι μία ωδή στον άνθρωπο. Ίσως και στον έρωτα. Μέσα από δύσκολους δρόμους όμως και σκοτεινούς.

Έχω την εντύπωση λοιπόν πως φτιάχτηκε για να περάσει καλά ο θεατής μέσα στο όνειρο που προσφέρει. Το καταφέρνει με το παραπάνω. Ειδική αναφορά στην εξαιρετική **Αναστασία Καλέση** που υποδέχεται το κοινό με μία δική της χορογραφία, αλλά και για την παρουσία της σε όλη την παράσταση ως ο δεύτερος – αθώς και κάπως παιδικός – εαυτός της Φωτεινής, καθώς και στην υπέροχη μουσική των DNA.

Σημείωμα σκηνοθέτριας

Όλο και πιο συχνά, τα βιβλία, οι σειρές, οι ταινίες, αλλά και οι επιστήμονες της κβαντικής φυσικής, αναφέρονται σε παράλληλα σύμπαντα και ζωές σαν μια νέα πραγματικότητα που ξημερώνει... Όλο και πιο κοντά νιώθω να έρχεται η στιγμή που η ανθρωπότητα θα μπορεί να επιλέγει και να πάρει τη ζωή στα χεριά της... Αρκεί μόνο να μην γίνει κάποιο λάθος, λέει ο συγγραφέας μας, αρκεί να είμαστε ώριμοι γι' αυτό το δώρο...

Φανταστείτε να είχαμε τη δυνατότητα να επιλέξουμε ανάμεσα σε αυτό που συμβαίνει και σε αυτό που θα θέλαμε ή θα έπρεπε να έχει συμβεί. Να έχουμε την ευκαιρία να ζούμε μια αόρατη και μη καταγεγραμμένη σε κανένα μητρώο ζωή – τη ζωή που πιστεύουμε πως μας αξίζει να ζούμε δηλαδή. Εκείνη τη ζωή που караδοκεί να υπάρξει πίσω από αυτήν που βιώνουμε κανονικά, καθημερινά, σχεδόν αυτοματικά, στα όνειρά μας, στο άδυτο της φαντασίας μας, στις μύχιες σκέψεις μας, στις βαθιές μας επιθυμίες, στην ερωτική μας έξαψη, στην ποιητική μας γλώσσα που είναι και η μητρική – εκεί στον πυρήνα της ύπαρξης μας.

Το ποτάμι της παράλληλης εκείνης ζωής κυλάει πέρα από τη θέλησή μας και γίνεται ένα με το άλλο ποτάμι που κυλάει μέσα στις φλέβες μας. Βουίζει, βράζει, αφρίζει, ξεχειλίζει, παγώνει, τρέχει, σταματάει, στερεύει από τη μια στιγμή στην άλλη, παύει... Και ο άνθρωπος που νομίζει ότι έχει πάρει τη ζωή του στα χέρια του απορεί, θλίβεται και νοσταλγεί. Επιτίθεται σε όποιον ακόμη μπορεί να δροσίζεται, να ξεδιψάει, να κολυμπάει ξένοιαστος, να στροβιλίζεται στις δίνες και να γκρεμίζεται στους καταρράκτες, να αφήνεται στη θεϊκή ορμή του έρωτα...

Για αυτό το ποτάμι που αλόγιστα ξεδεύουμε επενδύοντας σε μια απατηλή πραγματικότητα και ξεχνούμε να θυμόμαστε μιλάει ο Βασίλης Κατσικονούρης μέσα από την ηρωίδα του. Ένα πλάσμα εύθραυστο, διάφανο, σχεδόν γυάλινο, ανυπεράσπιστο, ανεπάγγελτο, διαζευγμένο, ορφανό, μα και απαραίτητα ερωτευμένο και φωτεινό – τη Φωτεινή.

Η επιθυμία ενός ταξιδιού στο ποτάμι συμβολίζει στο έργο του Βασίλη τη νοσταλγία της αληθινής ζωής, του έρωτα και της δημιουργίας. Για το δικό μου ταξίδι μέσα στο έργο, νιώθω βαθιά ευγνωμοσύνη για τη συγκυρία, τη συνεργασία, την τύχη, την αγάπη και την εμπιστοσύνη που αξιώθηκα να μετουσιώσω τη συγγραφική του διάνοια σε θεατρική πράξη.

Ευχαριστώ τους υπέροχους ηθοποιούς και τους καλλιτεχνικούς συντελεστές για τη συνεργασία μας καθώς και την καλλιτεχνική διεύθυνση και ολόκληρο τον μηχανισμό του ΚΘΒΕ που μας εμπιστεύτηκε και μας στήριξε σε κάθε μας βήμα.

Παίζουν οι ηθοποιοί (με αλφαβητική σειρά): Άννα Ευθυμίου (Βέρα), Φαίη Κοκκινόπουλου (Φωτεινή), Δημήτρης Σιακάρας (Αντρέας), Νίκος Τσολερίδης (Κάρολος) | Χορεύτρια επί σκηνής: Αναστασία Κελέση

Συντελεστές: Σκηνοθεσία: Φρόσω Λύτρα | Σκηνικά: Φρόσω Λύτρα, Δανάη Πανά | Κοστούμια: Νίκος Χαρλαύτης | Πρωτότυπη μουσική: DNA (Μιχάλης Νιβολιανίτης, Αλέξανδρος Χρηστάρας) | Χορογραφία-επιμέλεια κίνησης-βοηθός σκηνοθέτη: Αναστασία Κελέση | Φωτισμοί: Στέλλα Κάλτσου | Οργάνωση Παραγωγής: Εύα Κουμανδράκη | Βοηθός σκηνογράφου-ενδυματολόγου (στο πλαίσιο πρακτικής άσκησης): Ωρολογία Μαρία

Τα έργα τέχνης που περιλαμβάνονται στη σκηνική σύνθεση της παράστασης είναι δημιουργίες του εικαστικού καλλιτέχνη Στέλιου Γαβαλά

#TAGS ΚΘΒΕ παράσταση

Ακολουθήστε τις ειδήσεις του parallaximag.gr στο Google News